

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน และเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน คือ

1. ผลการวิเคราะห์คำซ้ำชนิดเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน
2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน
3. ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพินความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน

1. ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน ปรากฏในตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่าน		
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง	36	13.12	3.41
มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ	36	10.23	3.06

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง มีค่าเท่ากับ 13.12 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.41 และกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ มีค่ามัธยเลขคณิต เท่ากับ 10.23 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.06

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน จำแนกตามพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านสูงและพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่าน		
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านสูง	36	12.94	3.79
มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านต่ำ	36	10.40	2.76

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านสูง มีค่าเท่ากับ 12.94 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.79 กลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านต่ำ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 10.40 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.76

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน
ต่างกัน ปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐาน
เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Signif. of F
ระหว่างความสามารถทางภาษา	1	276.371	276.371	30.852	.01**
ระหว่างพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน	1	211.280	211.280	23.586	.01**
ปฏิภกรรยรรวม	1	4.735	4.735	.529	.469
ระหว่างกลุ่ม	2	487.652	243.826	27.219	
ที่เหลือหรือภายในกลุ่ม	128	1146.606	8.958		
ทั้งหมด	131	1638.992	12.511		

** $P < .01$; (.01F, 2, 128 = 4.79)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงกับกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านสูงกับกลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มีปฏิกริยาร่วมระหว่างความสามารถทางภาษา กับ พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่อความสามารถในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้กลวิธีในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน ปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สรุปความถี่การใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษา และพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน

กลวิธี	ความสามารถ		พื้นความรู้		รวม
	สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ	
1. การผูกเรื่องใหม่	590	434	572	452	2048
2. การตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	104	174	117	161	556
3. การเปลี่ยนจุดเน้น	132	179	151	160	622
4. การวิเคราะห์หาทางเลือกอื่น	246	276	266	256	1044
5. การกำหนดกรณีเลือกอื่น	169	167	183	153	672
6. การยืนยันว่าการตีความก่อนนั้นที่เกิเกิดขึ้นทันที	366	242	284	324	1216
7. การยืนยันว่าการตีความก่อนนั้นที่ไม่ได้เกิดขึ้นทันที	77	156	110	123	466
8. การสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จ	92	156	109	139	496
9. การละเอียดที่จะตอบสนองหรือการยึดถือข้อมูลไว้	179	399	275	303	1156
10. การเน้นจากประสบการณ์	421	193	309	305	1228

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมแล้วในการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิงความในการอ่านมากที่สุดได้แก่ กลวิธีที่ 1 คือ กลวิธีการผูกเรื่องใหม่ กลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิงความในการอ่านรองลงมา ได้แก่กลวิธีที่ 10 คือ กลวิธีการเน้นจากประสบการณ์ และกลวิธีที่นักเรียนใช้ในการสรุปอิงความในการอ่านน้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีที่ 7 คือกลวิธีการยืนยันว่าการตีความก่อนหน้านั้นไม่ได้เกิดขึ้นทันที

เมื่อพิจารณาจำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้กลวิธีที่ 1 คือกลวิธีการผูกเรื่องใหม่ ในการสรุปอิงความในการอ่านมากที่สุด เท่ากับ 590 ครั้ง รองลงมาได้แก่ กลวิธีที่ 10 คือกลวิธีการเน้นจากประสบการณ์ มีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 421 ครั้ง และกลวิธีที่ 7 คือกลวิธีการยืนยันว่าการตีความก่อนหน้านั้นไม่ได้เกิดขึ้นทันที มีความถี่ในการใช้น้อยที่สุด เท่ากับ 77 ครั้ง

กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ ใช้กลวิธีที่ 1 คือกลวิธีการผูกเรื่องใหม่ ในการสรุปอิงความในการอ่านมากที่สุดโดยมีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 434 ครั้ง รองลงมา ได้แก่ กลวิธีที่ 9 คือกลวิธีการละเอียดที่จะตอบสนองหรือการยึดถือข้อมูลไว้ มีความถี่ในการใช้เท่ากับ 399 ครั้ง และกลวิธีที่ 7 คือกลวิธีการยืนยันว่าการตีความก่อนหน้านั้นไม่ได้เกิดขึ้นทันที และกลวิธีที่ 8 คือ กลวิธีการสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จหรือการแปลงข้อมูล มีความถี่ในการใช้น้อยที่สุด เท่ากับ 156 ครั้ง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน พบว่า กลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านสูง ใช้กลวิธีที่ 1คือกลวิธีการผูกเรื่องใหม่ ในการสรุปอิงความในการอ่านมากที่สุด มีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 572 ครั้ง รองลงมา ได้แก่ กลวิธีที่ 10 คือกลวิธีการเน้นจากประสบการณ์ มีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 309 ครั้ง และกลวิธีที่ 8 คือกลวิธีการสรุปการตีความที่ไม่ประสบผลสำเร็จหรือการแปลงข้อมูล มีความถี่ในการใช้น้อยที่สุด เท่ากับ 109 ครั้ง

กลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านต่ำ ใช้กลวิธีที่ 1 คือกลวิธีการตีความใหม่ในการสรุปอิงความในการอ่านมากที่สุด โดยมีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 452 ครั้ง รองลงมา ได้แก่ กลวิธีที่ 10 คือกลวิธีการเน้นจากประสบการณ์ มีความถี่ในการใช้ เท่ากับ 305 ครั้ง และกลวิธีที่ 7 คือกลวิธีการยืนยันการตีความก่อนหน้านั้นมีการเปลี่ยนแปลง มีความถี่ในการใช้น้อยที่สุด เท่ากับ 123 ครั้ง

4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน ปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง	กลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษ										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง	590	104	132	246	169	366	77	92	179	421	
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ	434	174	179	276	167	242	156	156	399	193	274.14
พื้นความรู้เดิมสูง	272	117	151	266	183	284	110	109	275	309	
พื้นความรู้เดิมต่ำ	452	161	160	256	153	324	123	139	303	305	35.52

ตารางที่ 8 ค่า χ^2 จากการเปรียบเทียบกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน คือ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง กับ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีค่าเท่ากับ 274.14 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่า χ^2 จากการเปรียบเทียบกลวิธีการสรุปอิงความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน คือ กลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านสูง กับ กลุ่มที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่ำ มีค่าเท่ากับ 35.52 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่ .01